

संपादक

दिपक मोरेश्वर नाईक

संपादकीय...

जीव टांगणीला

गणरायाच्या आगमनाने सर्वत्र आनंदाचे वातावरण तयार झाले असताच, बुधवारी विरार येथील इमारत दुर्घटनेची बातमी महामुंबईत राहणाऱ्या नागरिकांच्या चेहऱ्यावर दुःखाचे सावट आणणारी ठरली. ३६ तासांच्या अथक बचावकार्यानंतरही त्यात १७ जणांना आपला जीव गमावावा लागला. विरार

पूर्वेकडील नारंगी रोडवरील चामुंडा नगर आणि विजयनगरदरम्यान असलेल्या चार मजली 'रमाबाई अपार्टमेंट' या इमारतीची ही दुर्घटना आहे. इमारत संपूर्ण कोसळल्याने बांधकाम साहित्याचे मोठे ढिगारे झाले होते, त्याखाली अडकलेल्यांना बाहेर काढण्यास बचाव कार्यास विलंब झाला. या दुर्घटनेदरम्यान घडलेली एक हृदयद्रावक कहाणी समोर आली. ओंकार जोईल यांच्या पत्नी आणि मुलीचा यात जागीच मृत्यू झाला. वडील ओंकार यांनी मुलीच्या वाढदिवसासाठी घर सजवले होते. केक कापून वाढदिवस साजरा करण्यात आला. त्याचे फोटो नातेवाइकांना पाठवले. मात्र, केक कापून अवघी पाच मिनिटे झाली नसतील, तोच इमारतीचा एक भाग कोसळून जवळच्या चाळीवर कोसळला. या दुर्घटनेत उत्कर्षा जोईल आणि तिच्या आईचा मृत्यू झाला, ओंकार जोईल यांचा दुर्घटना झाल्यापासून पत्ता लागत नव्हता. अखेर हा मृतदेह दुसऱ्या दिवशी, गुरुवारी सापडला. विरारमध्ये बचाव पथक पोहचली. इमारतीच्या बांधकामात कमी दजाचें सिमेंट आणि इतर साहित्य वापरले जाते, ज्यामुळे इमारतीची मजबुती कमी होते. इमारतीच्या सांगाड्याला पाणी लागल्यामुळे आणि ओलाव्यामुळे त्याचे बांधकाम कमकुवत होते, असे काही ठिकाणी दिसून आले. मुंबई शहरापासून विस्तारलेल्या ठाणे, भिवंदी, दिवा, वसई-विरार या ठिकाणी इमारती कोसळून यापूर्वी अनेक दुर्घटना झाल्याच्या घटना घडल्या. त्याची मुख्य कारणे अवैध बांधकाम, निष्कृष्ट दजाचें साहित्य वापरणे, जीर्ण इमारतींची योग्य देखभाल न करणे आणि निकुष्ट दजाचें बांधकाम हीच आहेत. विरारमधील रमाबाई अपार्टमेंटच्या दुर्घटनेमध्येही हेच घटक कारणीभूत ठरले. कारण ही इमारत पूर्णपणे बेकायदेशीर होती आणि तिचे बांधकाम निकुष्ट दजाचें होते. इमारतीत क्षमतेपेक्षा जास्त लोक राहिल्याने किंवा सामानाचा भार जास्त झाल्याने इमारतीवर ताण येतो आणि तो कोसळू शकते. त्याचप्रमाणे अनेक इमारती महापालिकेच्या परवानगीशिवाय बांधल्या जातात. हजारो कुटुंबे जीव मुठीत घेऊन त्यामध्ये राहत आहेत हे वास्तव नाकारून चालणार नाही. कधीकधी ढगफुटीसारख्या अतिवृष्टीमुळे इमारतीच्या पायाला आणि बांधकामाला धोका निर्माण होतो, असेही काही ठिकाणी दिसून येते. विरारमधील या इमारत दुर्घटनेच्या निमित्ताने आणखी एक प्रश्न पुन्हा एकदा समोर आला आहे, तो म्हणजे मुंबईची हद्द सोडल्यानंतर पश्चिमेला नालासोपारा, विरारपर्यंत, तर पूर्वेला ठाणे, उल्हासनगर, डोंबिवली, कल्याण, बदलापूरपर्यंत अनधिकृत इमारती किती आहेत, याचे नव्याने सर्वेक्षण करण्याची गरज आहे. मुंबईत राहणारा मराठी माणूससुद्धा कुटुंबासाठी जागा अपुरी पडू लागल्यामुळे, याच भागात गेल्या ३० -३५ वर्षांत स्थलांतरीत झालेला दिसला. काही महिन्यांपूर्वी डॉंबिवलीतील बेकायदेशीर इमारती पाडण्याचे आदेश मुंबई उच्च न्यायालयाने दिले होते. परंतु, या इमारतीमध्ये राहणाऱ्या नागरिकांचा दोष काय? त्यांना अभय मिळावे यासाठी सर्वच राजकीय पक्षांच्या नेत्यांकडून सहानुभूती दाखविण्यात आली होती. वीस ते तीस लाख रुपयांचे कर्ज घेऊन, या अनधिकृत इमारतीत घरे घेणाऱ्यांच्या बाजूने विचार केला, तर माणुसकीच्या दृष्टिकोनातून तो योग्य विचार आहे असे मानायला हरकत नाही; परंतु आपल्याकडे घर खरेदीतील पारदर्शकता, त्याबाबत असलेल्या नियमांकडे नागरिकांमध्ये अनभिज्ञता असल्याने अनेक इमारतीतील घरांची कागदपत्रे बिल्डरकडून केवळ प्रतिज्ञापत्राच्या आधारावर केली जात आहेत.

हेकेखोरपणा ही एक मानसिकता

अनेकदा आपल्या आजूबाजूलासुद्धा आपण असे लोक बघतो जे कायम स्वतःच खरं करतात. आगदी कोणीही कितीही अनुभवी व्यक्तीने सल्ला दिला, मार्गदर्शन केले तरी काही व्यक्ती ते समजून उमजून घेण्याच्या मानसिकतेतच नसतात. अशा लोकांना स्वतःला स्वतःच्या चुकांचा, अविचारी निर्णयांचा खूप त्रास होतो पण विनाशकाले विपरीत बुद्धी या उक्तीनुसार नुकसान होत असलं तरी ते अजिबात स्वतःमध्ये बदल करत नाहीत. एकदा आजूबाजूच्या सगळ्यांना असे भावनिक, मानसिक ब्लॅकमेल करून आपला कोणताही अड्डाहास पचू शकतो हे सिद्ध झाल्यावर ही व्यक्ती खूप आत्मविश्वासाने स्वतःच्या चुकांचे प्रमाण वाढवत नेते. अशा व्यक्तींच्या चुकांमुळे, चुकीच्या व्यवहारामुळे, वागण्यामुळे त्याचे स्वतःचे शारीरिक मानसिक स्वास्थ्य हरवतेच पण असे लोक यासाठी मी जबाबदार आहे असं मान्य न करता वेळोवेळी कोणाचेही नाव पुढे करून त्याच्यावर आपल्या अपयशाच खापर फोडतात. हेकेखोरपणा अशा स्वभावामागील मानसिकतेचे सविस्तर कारण आणि त्यांच्या स्वभावामागे असलेल्या घटना या लेखामार्फत आपण जाणून घेणार आहोत. मी म्हणतो तेच खरं अशा व्यक्तींच्या स्वभावात अनेक गुंतागुंतीची मानसशास्त्रीय कारणे दडलेली असू शकतात. बाह्यतः ही व्यक्ती हट्टी, दुर्लक्ष करणारी किंवा अहंकारी वाटू शकते. अशा व्यक्तींमध्ये काही ठरावीक मानसिक वैशिष्ट्ये दिसून येतात ते म्हणजे असुरक्षितता आणि भीती हा एक मुद्दा लक्षात घेण्यासारखा आहे. अशा लोकांच्या मनात एक प्रकारची खोलवर रुजलेली असुरक्षितता असते. त्यामुळे, कोणत्याही कोणाच्याही सल्ल्याला किंवा मार्गदर्शनाला ते स्वतःवरचा हल्ला मानतात आणि त्याला विरोध करतात. त्यांच्या मते, दुसऱ्याचे मार्गदर्शन स्वीकारणे म्हणजे स्वतःची कमी कबूल करण्यासारखं आहे. दुसरे म्हणजेच नियंत्रण गमावण्याची भीती यांच्यामध्ये असते. दुसऱ्यांनी दिलेला सल्ला स्वीकारणे म्हणजे आपल्या आयुष्याचा ताबा दुसऱ्यांच्या हातात देण्यासारखं त्यांना वाटतं. ही नियंत्रण गमावण्याची भीती इतकी जास्त असते की, चुकीच्या मार्गावर असूनही ते स्वतःच्याच निर्णयावर ठाम राहतात. 'सत्य' आणि 'मी' यांची एकरूपता हा एक पैलू अशा लोकांमध्ये आढळतो. अशा व्यक्तीसाठी 'सत्य' हे त्यांच्या स्वतःच्या विचारांशी आणि कृतीशी जोडलेलं असतं. त्यांच्या मते, 'मी जे करतोय तेच बरोबर आहे' आणि 'मी जो आहे तोच बरोबर आहे'. त्यामुळे, त्यांच्या विचारांना किंवा कृतींना आव्हान देणे म्हणजे त्यांच्या अस्तित्वालाच आव्हान देणे होय. जर कोणी त्यांच्या

मताला, विचारांना, निर्णयाला आवडवं गेलं, विरोध केला, त्यांना जे आवडत नाही, पटत नाही ते केले तर हे लोक त्यांच्याशी संपर्क तोडतात. त्यांच्या मनाविरुद्ध वागणारी जितकी लोक असतील त्यांच्यामध्ये फूट पाडण्यासाठी हे पूर्ण प्रयत्न करतात. आपल्या भूमिकेच्या आड येणारे आपले शत्रू आहेत, विरोधक आहेत अशी त्यांची मानसिकता असते आणि त्यामुळे आपल्या विरोधात अनेक लोकांचे एकमत होऊ नये आणि आपल्यावर सामूहिक हल्ला आपल्या वागणूकीविरोधात होऊ नये यासाठी ते पूर्ण प्रयत्न करतात. आपल्या इच्छेविरुद्ध वागणाऱ्या प्रत्येकाला ते आपला शत्रू मानत असल्यामुळे त्याची इतरांमध्ये बदनामी करणे, त्याच्या बदल अफवा पसरवणे, गटबाजी करणे, एखाद्याला एकटे पाडणे, त्याला टागेट करणे यातून हे लोक स्वतःच्या चुकांना झाकण्याचा प्रयत्न करतात.चुका स्वीकारण्याची अक्षमता हा सगळ्यात महत्त्वाचा मुद्दा या लोकांना कोणत्याही थराला नेण्यासाठी कारणीभूत असतो. आपल्या चुका मान्य करणे हे एक प्रकारचं मानसिक धैर्य आहे. पण, अशा व्यक्तींमध्ये हे धैर्य नसतं. त्यांना असं वाटतं की चूक स्वीकारणे म्हणजे पराभव स्वीकारणे. स्वतःला आणि इतरांना त्रास झाला तरी, ते या गोष्टी गांभीर्याने घेत नाहीत कारण त्यांना हे मान्य करायचं नसतं की त्यांची कृती, त्यांचा निर्णय चुकीचा होता. ते अनेक गंभीर गोष्टी उडवून लावतात, जेणेकरून त्यांना आपल्या चुकीचा सामना करावा लागणार नाही. आपल्या चुकीकडे कोणाचे लक्ष जाण्याअगोदर ते या चुकीचं खापर फोडण्यासाठी एखादा बळीचा बकरा शोधून ठेवतात. त्यांच्या नियंत्रणाबाहेर कोणतीही गोष्ट जाते आहे अस लक्षात आल्यास हे लोक ताबडतोब एखादी मन घडत कहाणी रचून इतरांच्या गळी उतरवतात आणि स्वतःची बाजू सुरक्षित करतात. अशा प्रकारच्या मानसिकतेची पाळे मुळे त्या व्यक्तीच्या बालपणात किंवा तिच्या मागील अनुभवांमध्ये दडलेली असू

शकतात त्यावर नजर टाकणे गरजेचे आहे. बालपणीचे आघात यामागील जटील कारण आहे. काही व्यक्तींना बालपणी खूप टीका किंवा अपमान सहन करावा लागला असेल तर असे होऊ शकते. त्यांच्यावर वारंवार टीका झाल्यामुळे त्यांच्या मनात 'मी कधीच पुरेसा नाही' अशी भावना निर्माण होते. या भावनेपासून स्वतःचे रक्षण करण्यासाठी ते एक बचावात्मक कवच तयार करतात, ज्यामुळे ते कोणाचंही ऐकत नाही. आपलंच खरं करून स्वतःला कायम बरोबर आणि खरं सिद्ध करणे त्यांच्यासाठी रोजची लढाई असते. कमी 'आत्मसन्मान' असणे. कमी आत्मसन्मान असणाऱ्या व्यक्तींना असं वाटतं की ते चुकीचे आहेत किंवा कमी आहेत. या असुरक्षिततेतून बाहेर पडण्यासाठी ते स्वतःलाच श्रेष्ठ मानू लागतात. दुसऱ्यांचा सल्ला नाकारून ते तात्पुरती श्रेष्ठत्वाची भावना अनुभवतात. ही एक प्रकारची मानसिक भरपाई असते. कोणाचं काही ऐकून घेणे त्यांना कमीपणा वाटतो. 'नार्सिसिस्टीक व्यक्तिमत्त्वविकार'देखील अशी व्यक्तिमत्त्व घडवण्यासाठी कारणीभूत असतो. काही गंभीर प्रकरणांमध्ये, हे वर्तन 'नार्सिसिस्टीक व्यक्तिमत्त्व विकारा'शी संबंधित असू शकतं. या विकारात, व्यक्तीला स्वतःबद्दल खूप जास्त महत्त्व वाटतं. त्यांना असं वाटतं की ते अद्वितीय आहेत आणि इतरांपेक्षा श्रेष्ठ आहेत. आपल्या आजूबाजूचे सगळे मूर्ख आहेत त्यांना काहीही सांगून दिशाभूल करणे सोपे आहे. या वृत्तीमुळे त्यांना कोणाच्याही सल्ल्याची गरज वाटत नाही. दुसऱ्यांचा भावना किंवा त्रासाची त्यांना पर्वा नसते, कारण त्यांच्यासाठी फक्त स्वतःचे विचार, हट्ट आणि गरजा महत्त्वाच्या असतात. आपल्या नियमानुसार जग चालले पाहिजे ही त्यांची हटवादी वृत्ती असते. जो आपलं अंधानुकरण करत नाही, जे लोक एकमेकांना विश्वासात घेवून आपल्या कोणत्याही गोष्टीला विरोध करतात त्यांना वाटते त्या लोकांना फोडण्यासाठी, तोडण्यासाठी, वेगळे

करण्यासाठी असे लोक वेगवेगळ्या पद्धतीने, प्रकाराने प्रयत्न करतात. 'संरक्षण यंत्रणा' अशा व्यक्ती वारंवार काही विशिष्ट संरक्षण यंत्रणांचा वापर करतात. जसे की 'नकार'.

ते समस्या अस्तित्वातच नाहीये असं मानतात, जेणेकरून त्यांना त्या समस्यांचा सामना करावा लागणार नाही. तुम्ही ज्या गोष्टीला समस्या किंवा त्रास म्हणत आहात तो माझ्या लेखी त्रास नाहीच आहे कोणतीही समस्या नाहीच आहे असं ते इतरांना पटवून देतात. कोणतीही चुकीची घटना घडल्यावर पण हे असे झालेच नव्हतेच हे माझ्यामुळे नाही झाले याला कारणीभूत भलतीच व्यक्ती होती. या पद्धतीने पटवून देण्यात हे लोक माहीर असतात. जे कोणी अशा लोकांना काही गंभीर चुकांचे, घटनांचे भविष्यात होणारे गंभीर परिणाम लक्षात आणून देण्याचा प्रयत्न करतो त्याला हे लोक वेषण घालण्याचा प्रयत्न करतात. अशा लोकांकडून अनेकदा त्यांच्या आजूबाजूच्या लोकांना खूप मर्यादा घातल्या जातात, बंधनात ठेवले जाते, इतरांवर लक्ष आणि नजर ठेवली जाते. इतरांचे वागणे, बोलणे कंट्रोल करून इतरांमध्ये फूट पाडून ही व्यक्ती स्वतःला सुरक्षित समजते. प्रत्येकजण माझ्याच बाबतीत माझ्या मागे काहीतरी बोलेल, माझ्याबद्दलच चर्चा होईल, माझ्या विरुद्ध काही नियोजन अथवा कट केला जाईल ही भीती अशा लोकांना कायम वाटतं असते. मी जे करत नाही, मला जे आवडत नाही ते तुम्हीही करू नका, मला जे पटत नाही ते कोणीच करायचं नाही अशी त्यांची अपेक्षा असते. मला जे अपेक्षित नाही त्याबद्दल कोणी आपापसात बोलायच पण नाही यासाठी त्यांचा प्रयत्न असतो. अशा व्यक्तीचा स्वभाव केवळ 'हट्टीपणा' नसून त्यामागे खोलवर रुजलेली असुरक्षितता, भीती आणि मानसिक आघातांशी संबंधित जटिल भावना असू शकतात. हे वर्तन त्यांचे आंतरिक जग सुरक्षित ठेवण्याचा एक मार्ग असतो, भलेही त्यामुळे त्यांना आणि इतरांना त्रास होत असला तरी. अशा व्यक्तीला मदत करण्यासाठी, अशा वर्तनाला केवळ 'चुकीचे' ठरवण्याऐवजी, त्यामागील खरी कारणे समजून घेणे महत्त्वाचे असते. अशा व्यक्ती, अशा मानसिकतेमधून जाणारी कुटुंब यांच्यासाठी समुपदेशन, एकमेकांशी संपर्क असावा साधने, सतत बोलत राहणे, परस्परांना समजावून घेणे गरजेचे आहे. त्यामुळे आपल्या बाबतीत असे कोणी करत असेल अथवा घडतं असेल तर वेळीच जागे होणे, कोणाच्याही खोदया रचलेल्या मिथ्या ना बळी न पडणे, अशा लोकांच्या सांगण्यावरून आपल्या संपंकातील चांगली जवळची माणस न गमावणे अत्यंत महत्त्वाचे आहे.

सेमीकंडक्टर उत्पादनांत आत्मनिर्भरता येणार

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी नुकतेच राष्ट्राला संबोधित करताना या वर्षाअखेर देशातील पहिली सेमीकंडक्टर चिप उत्पादित होणार असल्याची घोषणा केली. आतापर्यंत परदेशातून सेमीकंडक्टर आयात करून भारताची गरज भागविली जात होती. दहा वर्षांत सेमीकंडक्टर उत्पादनात स्वयंपूर्ण होण्याचा भारताचा निर्धार असून सेमीकंडक्टर निर्यात करण्याचे उद्दिष्ट समोर ठेवले आहे. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी राष्ट्राला संबोधित करताना देश सेमीकंडक्टरच्या जगात पुढे जात आहे, असे सांगितले. देशात सहा सेमीकंडक्टर युनिट्स आधीच कार्यरत आहेत, तर इतर चार मंजूर झाले आहेत. २०२५च्या अखेरीस ह्यमेड इन इंडिया 'सेमीकंडक्टर चिप्स' बाजारात येतील. सेमीकंडक्टर चिप्ससाठी देशांमध्ये अनेकदा संघर्ष होतो. अशा परिस्थितीत सेमीकंडक्टर चिप म्हणजे काय हे जाणून घेणे महत्त्वाचे आहे. हा एक सिलिकॉन-आधारित इलेक्ट्रॉनिक घटक आहे, जो कोणत्याही उपकरणाच्या प्रक्रियेत आणि मेमरी स्टोरेजमध्ये वापरला जातो. सोप्या भाषेत सांगायचे तर फोनमध्ये स्थापित केलेली मेमरी चिप त्याचाच एक प्रकार आहे. तंत्रज्ञानाच्या क्षेत्रात सेमीकंडक्टर चिप्स लहान असूनही खूप उपयुक्त आहेत. त्याशिवाय कोणतेही गॅजेट काम करू शकत नाही. ते मोबाइल, लॅपटॉपापासून वाहन, संरक्षण आणि उपग्रह क्षेत्रात वापरले जाते. तैवान जगात सर्वाधिक सेमीकंडक्टर चिप्स बनवतो. या देशातील टीएसएमसी या कंपनीचा चिप मार्केटमध्ये सुमारे ५० टक्के वाटा आहे. मेमरी चिप्स बनवणारी दक्षिण कोरिया दुसऱ्या क्रमांकावर आहे. सॅमसंग, एसके ह्यानिक्स यांसारख्या कंपन्या यामध्ये

महत्त्वाची भूमिका बजावतात. चीनदेखील हळूहळू या क्षेत्रात प्रगती करत आहे. ह्यमीडिया रिपोर्ट्सनुसार सेमीकंडक्टर चिप्सच्या एकूण उत्पादनात चीनचा वाटा सुमारे १५-२० टक्के आहे. चिपचा शोध अमेरिकेने लावला होता; परंतु आजकाल बहुतेक आशियाई देश त्याचे उत्पादन करत आहे. अशा परिस्थितीत अमेरिकादेखील या क्षेत्रात सतत गुंतवणूक करत आहे. सर्वाधिक सेमीकंडक्टर चिप्स खरेदी करणाऱ्या देशांच्या यादीत पहिले नाव चीनचे आहे. जे त्याच्या इलेक्ट्रॉनिक बाजारपेठेसाठी एकूण जागतिक खरेदीपैकी एक तृतीयांश खरेदी करते, तर अमेरिका दुसऱ्या क्रमांकावर आहे. भारत त्याच्या गरजेनुसार इतर देशांकडून लागणारे शंभर टक्के सेमीकंडक्टर खरेदी करतो. त्यात तैवान हा सर्वात मोठा पुरवठादार आहे. त्यानंतर चीन, दक्षिण कोरिया, व्हिएतनाम आणि मलेशियाचा क्रमांक लागतो. एका अहवालानुसार भारत स्वतः सेमीकंडक्टर निर्यात करतो. २०२४-२५ दरम्यान भारत अमेरिकेला चिप्स निर्यात करणारा चौथा देश आहे, ज्याचा अमेरिकेच्या एकूण सेमीकंडक्टर आयातीत ७.२ टक्के वाटा आहे. भारत अर्धवाहक उत्पादन आणि नवोपक्रमांचे जागतिक केंद्र बनण्याचे स्वप्न पाहतो, जेणेकरून आयात कमी होईल आणि पुरवठा साखळी मजबूत होईल आणि देशांतर्गत क्षमता वाढेल. सरकारने सेमीकॉन इंडिया प्रोग्राम अंतर्गत या क्षेत्रात सुमारे ७६ हजार कोटी रुपये जारी केले आहेत. आतापर्यंत देशात दहा प्रमुख अर्धवाहक प्रकल्पांना मान्यता देण्यात आली आहे, जिथे ६ प्लांटवर काम सुरू आहे. टाटा इलेक्ट्रॉनिक्स, एचसीएल-फॉक्सकॉन,

मायक्रॉन, वेदांट-फॉक्सकॉन आणि अनेक जागतिक तंत्रज्ञान कंपन्या यात महत्त्वाची भूमिका बजावत आहेत. भारत २०२५च्या अखेरीस मेड इन इंडिया सेमीकंडक्टर चिप्स लॉच करण्याची तयारी करत आहे. भारत सरकार सेमिकॉन इंडिया पंत्युचर स्किल्स टॅलेंट कमिटी च्या अहवालाकडे लक्ष ठेवून आहे. त्यात म्हटले आहे, की २०३२ पर्यंत व्हेरी लार्ज स्केल इंटिग्रेशन चिप डिझाइन क्षेत्रात अंदाजे २,७५,००० अतिरिक्त कर्मचाऱ्यांची आवश्यकता असेल. इतकेच नाही तर, पुढील दहा वर्षांमध्ये फॅब आणि असेंब्ली, टेस्टिंग, मार्किंग आणि पॅकेजिंग सुविधांसाठी अनुक्रमे २५ हजार आणि २९ हजार कुशल कर्मचाऱ्यांची आवश्यकता असेल. ज्याची अंमलबजावणी करण्यास सरकार तयार आहे. दरवर्षी १५ लाखांहून अधिक अभियंत्यांना प्रशिक्षण दिले जाते.

भारतीय अर्धवाहक उद्योगाची सद्यस्थिती आणि भविष्यातील शक्यतांवरील हा अहवाल अलीकडेच कौशल्य विकास आणि उद्योजकता राज्यमंत्री जयंत चौधरी यांनी लॉच केला. अहवालात दावा करण्यात आला आहे, की भारतात दरवर्षी १.५ दशलक्षाहून अधिक अभियंते प्रशिक्षित केले जातात. त्यापैकी तीन टक्क्यांपेक्षा कमी अर्धवाहक उद्योगासाठी कुशल मानले जातात. तथापि, गेल्या काही वर्षांमध्ये भारताचे चिप डिझाइनमध्ये बरीच प्रगती केली आहे, परिणामी सव्वा लाखांहून अधिक अभियंते डिझाइन सेवांमध्ये गुंतले आहेत, तरीही फॅब ऑपरेटर, प्रक्रिया तंत्रज्ञ आणि एटीएमपी अभियंत्यांची मोठी कमतरता आहे. संपूर्ण अर्धवाहक मूल्य साखळीसाठी हे कौशल्य आवश्यक आहे. भारत सर्वात वेगाने वाढणाऱ्या डिजिटल अर्थव्यवस्थांपैकी एक आहे

आणि अर्धवाहक उद्योग त्यात खूप मोठी भूमिका बजावू शकतो. भारतीय सेमीकंडक्टर बाजारपेठ २०२० मध्ये १५ अब्ज डॉलर्स होती. २०२५ पर्यंत ती ६४ अब्ज डॉलर्स तर २०३० पर्यंत ११० अब्ज डॉलर्सपर्यंत वाढण्याची अपेक्षा आहे. ती जागतिक मागणीच्या सुमारे दहा टक्के आहे. कौशल्य विकास तज्ज्ञांनी अहवालात म्हटले आहे की सेमीकंडक्टर उद्योगासाठी कोणालाही तयार करण्यासाठी विविध विषयांमध्ये मजबूत पाया आवश्यक आहे. भौतिकशास्त्र, रसायनशास्त्र, विद्युत अभियांत्रिकी आणि संगणक विज्ञानाच्या मूलभूत गोष्टी समजून घेऊन, विद्यार्थी अर्धवाहक उपकरणे, उत्पादन प्रक्रिया, डिझाइन तंत्रे एक्सप्लोर करण्यासाठी तयार होऊ शकतो. नॅनोटेक्नॉलॉजी, मटेरियल सायन्स आणि सर्किट डिझाइन यांसारख्या विशिष्ट क्षेत्रातही हळूहळू पुढे जाऊ शकतो. या धोरण अहवालात, तज्ज्ञांनी शालेय स्तरावरूनच काही तांत्रिक अभ्यासक्रम सुरू करण्याचे सुचवले आहे. हे विविध मंत्रालयांशी संबंधित असल्याने, कौशल्य विकास मंत्रालय या सर्व मंत्रालयांच्या सहकार्याने या धोरणावर आणि रोडमॅपवर पुढे जाण्यासाठी पुढाकार घेत आहे. आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या केंद्रस्थानी सेमीकंडक्टर आहेत आणि चिप्सची जागतिक मागणी गगनाला भिडत आहे; परंतु काही मर्यादित भौगोलिक क्षेत्रांमध्ये उद्योगाचे केंद्रीकरण झाल्यामुळे पुरवठा साखळी खूपच नाजूक आहे. भारत या संदर्भात एक प्रमुख खंडाडू म्हणून उदयास येत आहे. मेक इन इंडिया अंतर्गत इलेक्ट्रॉनिक्स सिस्टीम डिझाइन अँड मॅन्युफॅक्चरिंग , इंडिया सेमीकंडक्टर मिशन आणि सेमीकॉन

इंडिया प्रोग्राम यांसारख्या प्रमुख क्षेत्रांपैकी एक म्हणून उपक्रमांनी उद्योगाला आधार देण्यासाठी एक परिसंस्था तयार करण्यास मदत केली आहे. नोएडा आणि बेंगळुरू येथे दोन अत्याधुनिक सेमीकंडक्टर डिझाइन सुविधा केंद्रांचे उद्घाटन झाले. ही भारतातील पहिली केंद्रे प्रगत ३ नॅनोमीटर चिप डिझाइनवर लक्ष केंद्रित करतात. देशाच्या सेमीकंडक्टर इनोव्हेशन प्रवासात हा महत्त्वाचा टप्पा ठरेल. मंत्रालयाच्या डिझाइन लिंकड इन्स्टिट्यूट योजनेअंतर्गत समर्थित स्टार्टअप्स आणि त्यांच्या चिप्स टू स्टार्टअप्स कार्यक्रमात लक्षणीय वाढ होत आहे. अलीकडेच स्मार्ट व्हिजन , सीसीटीव्ही कॅमेरे आणि इंटरनेट ऑफ थिंग्स सारख्या अनुप्रयोगांसाठी चिप्स बनवणाऱ्या नेत्रासेमी या स्टार्टअप कंपनीला सरकारच्या चिप डिझाइन योजनेतर्गत १०७ कोटी रुपयांची व्हेचर कॅपिटल गुंतवणूक मिळाली. मंत्रालयाच्या म्हणण्यानुसार २०२२ मध्ये डीएलआय योजना सुरू झाल्यापासून सरकारने २२ कंपन्यांना चिप डिझाइन प्रकल्पांसाठी २३४ कोटी रुपयांची मदत देण्याचे वचन दिले होते. त्याचा एकूण प्रकल्प खर्च ६९० कोटी रुपये आहे. एकत्रितपणे या स्टार्टअप्सनी व्हेचर कॅपिटल गुंतवणूकदारांकडून ३८० कोटी रुपयांपेक्षा जास्त निधी उभारला आहे. याव्यतिरिक्त, पाच स्टार्टअप्सनी जागतिक चिप उत्पादकांसह त्यांचे चिप डिझाइन आधीच तयार केले असून त्यांची चाचणी केली आहे. केंद्र सरकारच्या म्हणण्यानुसार ७२हून अधिक कंपन्यांना चिप्स डिझाइन करण्यास मदत करण्यासाठी प्रगत सॉफ्टवेअर साधनांची उपलब्धता प्रदान करण्यात आली आहे.

लालबागचा राजा मंडळाला अन्नछत्रासाठी परवानगी नाकारली

■ **बातमी / लेख, प्रीती दिपक नाईक**

लालबागचा राजा मंडळाने यंदापासून दर्शनाला येणाऱ्या सर्व भक्तांना जेवण देण्याचे ठरवले होते. मात्र मुंबई महापालिकेने या अन्नछत्रासाठी परवानगी नाकारल्यामुळे यंदा मंडळाचा हा उपक्रम होऊ शकणार नाही. पेरू कंपाऊंड येथे अन्नछत्रासाठी उभारलेल्या मंडपाला मुंबई महापालिकेने नोटीस बजावली आहे. त्यामुळे गणेशोत्सवाच्या पहिल्याच दिवशी हा उपक्रम बंद करावा लागला. लालबागचा राजा मंडळाच्या गणपतीचे दर्शन घेणाऱ्या भाविकांची संख्या दिवसेंदिवस वाढत असून या भक्तांच्या सोयीसाठी यंदा मंडळाने जेवणाची व्यवस्था करण्याचा निर्णय घेतला होता. मात्र पहिल्याच वर्षी या उपक्रमाला परवानगी मिळू शकली नाही. लालबागचा राजा मंडळाला गणेशोत्सवाच्या काळात सुमारे लाखो भाविक भेट देतात. त्यापैकी नवसाच्या

रंगित ताननतास उभे राहणाऱ्या भाविकांसाठी मंडळातर्फे खाद्य पदार्थ दिले जातात. यंदा सर्वच भाविकांना प्रसाद म्हणून जेवण देण्याचा निर्णय लालबागचा राजा मंडळाने घेतला होता. त्याकरीता पेरू कंपाऊंड येथील मोकळ्या जागेत भव्य मंडप उभारण्यात आला होता. मात्र भक्तांची सुरक्षा लक्षात घेता मुंबई पोलिसांनी व अग्निशमन दलाने या अन्नछत्राला परवानगी देण्यास नकार दिला होता. तेथे चेंगराचेंगरी सदृश परिस्थिती निर्माण होऊ शकते. या कारणास्तव अन्नछत्राला परवानगी देण्यास

अग्निशमन दलाचा व पोलिसांचा नकार होता. मात्र मंडप उभारलेला असल्यामुळे मुंबई महापालिकेच्या एफ दक्षिण विभागाने पेरू कंपाऊंड येथील जागेच्या मालकाला नोटीस बजावली होती. २४ तासात अन्नछत्र काढावे अन्यथा कारवाई करून काढण्यात येईल असा इशारा या नोटीशीतून देण्यात आला आहे. पेरू कंपाऊंडची ही जागा सध्या एका विकासकाच्या ताब्यात आहे. त्यामुळे मुंबई महापालिकेच्या विभाग कार्यालयाने या विकासकाला नोटीस कायदा, १८८८ मधील कलम ३५१(१) नुसार ही नोटीस बजावण्यात आली आहे. त्यात जागेवरील तात्पुरते बांधकाम, साहित्य, यंत्रसामुग्री, साधने, उपकरणे, मालमत्ता काढून टाकण्याबाबत ही नोटीस आहे. दरम्यान, लालबागचा राजा मंडळाने या अन्नछत्रासाठी मोठे नियोजन केले होते.

पप्पाने मम्मीचे हात-पाय बांधले, रॉकेल ओतलं अन् लायटरने..

■ **नवी मुंबई। प्रतिनिधी:**

एका व्यक्तीने विवाहबाह्य संबंधांच्या संशयावरून आपल्या ३२ वर्षीय पत्नीला जाळून मारल्याचा आरोप आहे. त्यानंतर त्याने या प्रकाराला पत्नीने स्वतःचा जीव घेतला असं दाखवण्याचा प्रयत्नही केला. मात्र, त्याच्या सात वर्षांच्या मुलीने पोलिसांना सारं स्पष्टपणे सांगितले. तिच्या वडिलांनी तिच्या आईला जाळलं, असं या चिमुकलीने सांगितलं. तेव्हा त्याचा खोटाडपणा उघड झाला.

आरोपी पतीला अटक

२५ ऑगस्ट रोजी पहाटे उरण परिसरातील पांगोटेगाव येथे ही घटना घडल्याची माहिती आहे. याप्रकरणी ३५ वर्षीय आरोपीला दुसऱ्याच दिवशी अटक करण्यात आली आहे. उरण पोलिस ठाण्याचे वरिष्ठ निरीक्षक हनीफ मुलानी यांनी पीटीआयला सांगितले की, आरोपी राजकुमार रामशिरोमणी साहू याला त्याची पत्नी जगणी राजकुमार साहू यांचे विवाहबाह्य संबंध असल्याचा संशय होता.

त्याने पोलिसांना दिलेल्या माहितीनुसार, त्याने पीडितेचे हातपाय बांधले, तिच्यावर रॉकेल ओतले आणि लाईटरने तिला जाळून टाकले. महिलेला जखमी अवस्थेत रुग्णालयात नेण्यात आले, जिथे डॉक्टरांनी तिला मृत घोषित केले. आरोपीने दावा केला होता की त्याच्या पत्नीने स्वतःला घराच्या एका खोलीत कोडून घेतले आणि आपल्या आयुष्याची अखेर केली, त्यानंतर सुरुवातीला अपघाती मृत्यूचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. पण तपासात त्याच्या जबाबात तफावत आढळून आल्याचं पोलिसांनी सांगितलं.

पोस्टमार्टम रिपोर्ट आणि जोडप्याच्या सात वर्षांच्या मुलीच्या महत्त्वपूर्ण जबाबांतर

या प्रकरणाचं संपूर्ण सत्य समोर आलं. आरोपीने दावा केला होता की त्याच्या पत्नीने स्वतःला खोलीत कोडून घेतले आणि जीव दिला. परंतु मुलाचे जबाब पतीच्या जबाबाशी जुळत नव्हते, असे अधिकाऱ्यांनी सांगितले. पोलिसांनी परिसरातील सीसीटीव्ही फुटेज देखील तपासले आणि त्यात घटनेनंतर काही तासांत आरोपी घराबाहेर पडताना दिसून आला. हा एक महत्त्वाचा पुरावा होता जो घटनेवेळी घरी उपस्थित नव्हता या पुरुषाच्या दाव्याच्या विरोधात जात होता, असंही अधिकाऱ्यांनी सांगितले. पतीला अटक करण्यात आली असून हत्येचा गुन्हा दाखल करण्यात आला आहे.

लगनात १५ लाख रोकड अन् १५ तोळे सोनं हुंडा, तरी सासरी छळ; २७ वर्षीय गर्भवती इंजिनिअरने आयुष्य संपवलं

■ **बंगळुरु। प्रतिनिधी:**

२७ वर्षीय विवाहित इंजिनिअर महिलेने आत्महत्या केल्याची धक्कादायक घटना कर्नाटकामध्ये समोर आली आहे. राहत्या घरात गळफास घेऊन तिने आयुष्याची अखेर केली. सासरी सततच्या हुंड्याच्या मागणीला कंटाळून तिने मृत्यूला कंटाळल्याचा आरोप केला जात आहे. मयत महिलेचे नाव शिल्पा आहे. तिचा पती प्रवीण याला आत्महत्येस प्रवृत्त केल्याच्या आरोपावरून अटक करण्यात आली आहे. हुंड्यासाठी सतत होणाऱ्या छळामुळे शिल्पाने आत्महत्या केल्याचा आरोप

तिच्या कुटुंबीयांनी केला आहे. लग्नाआधी १५ लाख रुपये, १५ तोळे सोने आणि घरातील वस्तूंची मागणी करण्यात आली होती, असेही त्यांनी सांगितले. शिल्पा पूर्वी इन्फोसिस कंपनीमध्ये काम करत होती. शिल्पा आणि प्रवीण यांचा विवाह होऊन सुमारे अडीच वर्षे झाली होती. या जोडप्याला दीड वर्षांचे बाळ आहे आणि शिल्पा पुन्हा गर्भवती होती, असे तिच्या कुटुंबीयांनी सांगितले. शिल्पाच्या पालकांनी तक्रारीत म्हटले आहे की, प्रवीणच्या कुटुंबीयांनी लग्नापूर्वी १५ लाख रुपये रोख, १५ तोळे सोन्याचे दागिन्यांची मागणी केली

होती. या मागण्या पूर्ण करूनही, लग्नानंतर शिल्पावर अधिक पैसे आणि मौल्यवान वस्तूसाठी वारंवार दबाव टाकला जात होता. तिचे काका चेन्नबसव्या यांनी सांगितले की, आम्ही तिचे तीन वर्षांपूर्वी मोठ्या थातमाटात तिचं लग्न केलं. आम्ही आमचे घर विकून लग्नात ४० लाख रुपये

खर्च केले. त्यावेळी आम्ही तिला सोन्याचे दागिनेही दिले. त्यांच्या म्हणण्यानुसार, लग्नानंतरही मागणी सुरूच होती. काही महिन्यांपूर्वी त्यांनी आमच्याकडून आणखी दहा लाख रुपये घेतले होते. त्यांना आता दीड वर्षांचे बाळ आहे आणि ती पुन्हा गर्भवती आहे. लग्नाच्या वेळी

तो बी.ई., एम.टेक पदवीधर असल्याचे सांगत होता. पण गेल्या दोन वर्षांपासून तो पाणीपुरी विकत आहे असंही आरोप चेन्नबसव्या यांनी केला. चेन्नबसव्या यांनी शिल्पाच्या मृत्यूच्या परिस्थितीविषयी शंका व्यक्त केली. रथमार्ग येथील कोणतीही खुर्ची किंवा कोणतीही वस्तू ठेवलेली नव्हती. पंथा देखील अशा उंचीवर नव्हता, की तिथे कोणालाही सहज पोहोचता येईल. दरवाजा तोडल्याचे कोणतेही चिन्ह दिसत नव्हते असे ते म्हणाले. पोलिसांनी गुन्हा दाखल केला असून पुढील तपास सुरू आहे.

पिंपरी-चिंचवडमध्ये मास्क मॅनची दहशत!

■ **मुंबई। प्रतिनिधी:**

पुण्यातील गुन्हांचे आणि पयायाने दहशतीचे वातावरण वाढतच असून विद्येचे माहेरघर असलेले हे शहर आता एक नवी, क्रूर ओळख मिळवतंय की काय अशा घटना एकापाठोपाठ एक घडतच आहेत. कधी स्वारीट बस अत्याचार, तर कधी ड्रिंक अँड ड्राईव्ह करत निष्पापंना उडवणं असो किंवा तरुणांची नशेत अक्षील कृत्य असोत. पुण्याचं नाव दिवसेंदिवस बदनाम होत चाललंय. हेच कमी की काय म्हणू भरदिवसा हल्ले, मारमारी, खूनही होत आहेतच. नुकताच पिंपरी चिंचवडमध्ये एका मास्क मॅनची दहशत पाहायला मिळाली. पिंपरी चिंचवडमध्ये एका मास्क मॅनची दहशत पाहायला मिळाली. हा मास्क मॅन दिवसाउजेडी पिंपरी चिंचवड येथे हातात चाकू घेऊन फिरताना दिसला. शहरातील लोकांमध्ये

दहशत निर्माण करण्यासाठी या मास्क मॅनने धारधार चाकू हातात घेतला आहे. पिंपरी चिंचवड शहरात मास्क मॅन ची दहशत पाहायला मिळत आहे. भर रस्त्यात, भर दिवसा हातात धारदार चाकू घेऊन मास्क मॅन शहरात वावरताना पाहायला मिळत आहे. निगडी येथील बजाज ऑटोमोबाईल समोरील एचपी पेट्रोल पंपाजवळ काही वेळपूर्वी मास्क मॅन हातात धारदार चाकू घेऊन रस्ता क्रॉस करत असताना दिसत आहे. त्याने कोणाला मारण्यासाठी हा चाकू हातात घेतला आहे की लोकांना दहशत निर्माण करण्यासाठी हे अद्याप स्पष्ट झालेले नाही.

जालन्यात भरधाव कार विहिरीत कोसळली

■ **मुंबई। प्रतिनिधी:**

महाराष्ट्रात गेल्या काही दिवसांपासून सातत्याने अपघातांची मालिका सुरू आहे. त्यातच आता मराठवाड्यातील जाफराबाद तालुक्यात एक भीषण अपघात झाला आहे. या अपघातात पाच जणांचा दुर्दैवी मृत्यू झाला आहे. जाफराबाद-राजूर रस्त्यावर असलेल्या गाडेगव्हाण फाट्याजवळ एक कार विहिरीत कोसळली. या दुर्घटनेत पाच जणांचा मृत्यू झाला. या घटनेमुळे जालना जिल्ह्याला हादरा बसला असून सर्वत्र हळहळ व्यक्त केली जात आहे. पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, जालनाच्या जाफराबाद-राजूर रस्त्यावरील गाडेगव्हाण फाट्याजवळ एक कार विहिरीत कोसळली. भोकरदन तालुक्यातील कोपरडा गावातून हे सर्व जण छत्रपती संभाजीनगर येथील सुलतानपूरकडे निघाले होते. यावेळी एका रुग्णाला

उपचारासाठी घेऊन जात असताना पहाटे ५ ते ६ च्या सुमारास चालकाचे नियंत्रण सुटले. भरधाव वेगाने येणाऱ्या कारने रस्त्याजवळ मॉर्निंग वॉक करणाऱ्या एका व्यक्तीला धडक दिली.

त्यानंतर ती कार थेट विहिरीचा कठडा तोडून सुमारे ७० फूट खोल विहिरीत कोसळली. या विहिरीमध्ये सुमारे ६० फूट पाणी होते. त्यामुळे कारमधील पाचही जणांचा बुडून मृत्यू झाला. या अपघाताची माहिती मिळताच टेम्पुली पोलीस, भोकरदन अग्निशमन दल आणि स्थानिक ग्रामस्थांनी घटनास्थळी

धाव घेतली. या ठिकाणी युद्धपातळीवर बचावकार्य सुरू करण्यात आले. विहिरीतील पाणी उपसल्यानंतर पाच जणांचे मृतदेह बाहेर काढण्यात आले. या अपघातात मृत्यू झालेले सर्व जण एकमेकांचे नातेवाईक होते. दरम्यान या दुर्दैवी घटनेमुळे परिसरात शोककळा पसरली आहे. सध्या सर्वत्र हळहळ व्यक्त केली जात आहे. आता पोलीस या प्रकरणाचा पुढील तपास करत आहेत. दरम्यान नाशिक जिल्ह्यातील इगर्पुरी तालुक्यात असलेल्या सर्वतीर्थ टांकेद येथे रविवारी सकाळी एक भीषण अपघात झाला. ऋषिपंचमीच्या

निमित्ताने मालेगावमधून दर्शन आणि स्नानासाठी आलेल्या दहा ते बारा महिला या अपघातात गंभीर जखमी झाल्या. त्या महिला एका पिकअप वाहनातून प्रवास करत होत्या. मात्र, रस्त्यावर झालेल्या चिखलामुळे आणि सडकच्या पावसांमुळे रस्ता निसरडा झाला होता. यामुळे चालकाचे वाहनावरील नियंत्रण सुटले आणि हा अपघात झाला. अपघातानंतर पिकअप गाडी रस्त्याच्या खाली घसरली आणि पलटी झाली, ज्यामुळे महिलांना दुखापत झाली. हा अपघात घडताच स्थानिक नागरिक आणि इतर भाविकांनी तात्काळ मदतकार्य सुरू केले. जखमी महिलांना तातडीने सर्वतीर्थ टांकेद येथील प्राथमिक आरोग्य केंद्रात दाखल करण्यात आले आहे. सध्या त्यांच्यावर उपचार सुरू असून त्यांची प्रकृती स्थिर असल्याची माहिती डॉक्टरांनी दिली आहे.

बसमध्ये बसलेली बायको ढसाढसा रडली, एक उचकी आणि संपलं आयुष्य

■ **अमरावती। प्रतिनिधी:**

बाकोला एक उचकी आणि बसमध्येच तिचं आयुष्य संपलं... अशात त्या महिलेसोबत काय झालं असेल असा प्रश्न तुम्हाला देखील पडला असेल. महिलेला एक फोन आला आणि महिलेच्या कानावर पडलेल्या त्या तीन शब्दांमुळे महिलेचं निधन झालं... संबंधित घटना दिल्ली येथील हरदोई येथे घडली आहे. एका महिलेचं चालत्या बसमध्ये निधन झालं. महिलेला एक फोन आला आणि फोनवर जे काही संभाषण झालं ते ऐकल्यानंतर तिचं निधन झालं. फोनवर बोलणं झाल्यानंतर महिला ढसाढसा रडू लागली.

अशात तिच्या आईने काय झालं विचारलं. तेव्हा महिला म्हणाली, नवऱ्याच्या फोनवरून एक महिलेने फोन केला आणि मला म्हणाली तुझी सवत बोलतेय... हे तीन शब्द ऐकताच महिलेला उचकी आणि तिचा मृत्यू झाला. मृत्यू झालेल्या मुलीचं नाव रिता असं होतं. मिळालेल्या माहितीनुसार, पोलिसांनी महिलेला मृतदेह शवविच्छेदनासाठी पाठवला आहे.

महिलेची आई गुड्डी यांनी दिलेल्या माहितीनुसार, दीड वर्षांपूर्वी आम्ही आमच्या मुलीचं लग्न सीतापूर येथील मछरहटा येथे केलं. लग्नाच्या १ वर्षानंतर तिला टीबीचा आजार असल्याचं निदान झालं. त्यामुळे नव्यानं तिला माहेरी सोडलं, पण उपचारानंतर पुन्हा समज घालून मुलीच्या संसाराची घडी बसवून दिली.

तुमच्या सीमवरून अश्लील व्हिडिओ व्हायरल होत आहेत.. महिलेला केले व्हिडिओ कॉलवर अटक

■ **अमरावती। प्रतिनिधी:**

शहरातील गाडेगेनगर भागातील एका महिलेवर 'डिजिटल अरेस्ट' करून तब्बल १७ लाख २० हजार रुपये उकळण्यात आल्याचा प्रकार उघडकीस आला आहे. १९ ते २६ ऑगस्टदरम्यान घडलेल्या या फसवणुकीत सायबर भामट्यांनी महिलेला व्हिडिओ कॉलद्वारे अटकेची भीती दाखवत तिच्याकडून रक्कम उकळली. महिलेच्या तक्रारीवरून सायबर पोलिसांनी अज्ञात आरोपींविरुद्ध फसवणूक व आयटी अॅक्ट अंतर्गत गुन्हा नोंदविला आहे.

याप्रकरणी सुजाता नामक महिलेच्या तक्रारीनुसार, १९ ऑगस्टला या महिलेला मुंबई कुलाबा पोलिस असल्याचे भासवत एका व्यक्तीने फोन केला. तुमच्या आधार कार्डवरून घेतलेल्या सीमवरून अश्लील व्हिडिओ व्हायरल होत आहेत, असे तिला सांगण्यात आले. त्यानंतर व्हिडिओ कॉलवर पोलिसी वेशातील भामट्याने बनावट

कागदपत्रे दाखवत अटकेची भीती दाखविली. अटकेच्या भीतीमुळे महिलेने सायबर भामट्यांच्या खाल्यात वेगवेगळ्या प्रकारे एकूण १७ लाख २० हजार २३० रुपये पाठविले. रक्कम गमावल्यानंतर मात्र त्यांना फसवणुकीची जाणीव झाली. सायबर भामट्यांनी महिलेला गोल्ड लोन देणाऱ्या फायनान्स कंपनीकडे सोन्याचे दागिने गहाण ठेवण्यास प्रवृत्त केले. गोल्ड लोन मिळाल्यानंतर काही क्षणांतच ती रक्कम सायबर भामट्यांनी स्वतःच्या खात्यात ट्रान्सफर करवून घेतली. महिलेने एफडी मोडून ती रक्कमही अटक टाळण्यासाठी सायबर भामट्यांना पाठविली. सायबर भामट्याने फायदा महिलेला आर्थिक पाश्र्वभूमी समजून घेतली. रोख आहे का, अशी विचारणा केली. सोन्याचे काही दागिने व एफडी असल्याचे महिलेकडून जाणून घेण्यात भामटे यशस्वी ठरले. फायदाीचा मुलगा दुबईला नोकरी करीत असल्याचे जाणून घेतले.

आधी व्हॉट्सअप स्टेट्सवर पत्नीला वाहिली श्रद्धांजली अन् नंतर..

■ **परभणी। प्रतिनिधी:**

अवघ्या २ दिवसांपूर्वी गणेशोत्सवाला सुरुवात झाली. घरोघरी वाजत-गाजत गणराय आले, सगळीकडे उत्साहाचं वातावरण होतं. गावागवातील लोकं गणपती भक्तीत तल्लीन असताना परभणीमध्ये मात्र अत्यंत हादरवणारी आणि आनंददाय्या वातावरण मिठाचा खडा टाकणारी अशी एक भयानक घटना उघडकीस आली आहे. आधी व्हॉट्सअपवर पत्नीला भावपूर्ण श्रद्धांजली वाहणारं स्टेट्स ठेऊन एका पतीने त्याच्याच अधोर्गिनीची, पत्नीचा निर्घृण खून केल्याचा धक्कादाय प्रकार घडला आहे. परभणीच्या जिंतूर तालुक्यातील

सोनपुर तांडा येथे पतीनेच पत्नीचा अतिशय निर्घृणपणे खून केल्याने प्रचंड मळाला मजली असून आरोपीला अटक करण्याची सर्व स्तरातून मागणी होत आहे. विजय राठोड असे आरोपी पतीचे नाव असून विद्या असें सणपुपुर तांडा महिलेचे नाव आहे. मृणासुदीच्या काळातच पतीने पत्नीची केलेली ही हत्या सर्वांनाच हादरवणारी असून त्यामुळे सगळेच हळहळत

आहेत.

नेमकं काय झालं ?

मिळालेल्या माहितीनुसार, जिंतूर तालुक्यातील सोनपुर तांडा येथे हा प्रकार घडला. जिंतूर तालुक्यातील वाघी येथे राहणाऱ्या विजय राठोड याचं सोनपुर तांडा येथील विद्याशी लग्न झालं होतं. ३ ते ४ दिवसांपूर्वी विद्या आणि विजय यांच्या कोणत्या तरी कारणावरून वाद झाला होता.

पती-पत्नीतील या भांडणानंतर विद्या ही तिच्या माहेरी रहायला गेली होती.

मात्र काल विद्या ही तिच्या वडिलांच्या शेतात होती, तेव्हाच तिचा पती विजय पुन्हा तिथे आला. आणि त्यांच्या पुन्हा वाद, शाब्दिक चकमक झाली. संतापाच्या भरात विजय याने त्याच्या हातात असलेल्या धारदार हत्याराने पत्नी विद्यावर हल्ला केला, तिची छाती, पोटा, पाठ यावर हत्याराने १० ते १२ सपासप वार केले. यामुळे विद्या गंभीर जखमी होऊ रक्तबंबाळ अवस्थेत खाली कोसळली. कुटुंबियांनी आजूबाजूच्या लोकांच्या मदतीने तिला उपचारांसाठी जिंतूर ग्रामीण रुग्णालयात दाखल केले. मात्र

तोपर्यंत बराच उशीर झाला होता. तेथील वैद्यकीय अधिकारी डॉ. प्रमोद पारवे यांनी विद्या हिला तपासले आणि मृत घोषित केले. विद्याच्या अकस्मात मृत्यूमुळे कुटुंबियांवर तर दुःखातचा डोंगर कोसळला. रुग्णालयात नातेवाईकांनी एकच हंबरडा फोडला. विद्याची निर्घृण हत्या करणाऱ्या तिच्या पतीला तत्काळ अटक करून कठोरात कठोर शिक्षा द्यावी अशी मागणी कुटुंबियांनी केली आहे. धक्कादायक गोष्ट म्हणजे विद्याला मारण्यापूर्वी विजय याने त्याच्या व्हॉट्सअप स्टेट्सवर पत्नीचा फोटो आणि भावपूर्ण श्रद्धांजली असे लिहीलेलं स्टेट्स ठेवले होते.

हे दैनिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटिंग प्रेस, कार्यालय - गाला नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजुला, गेट नं. २, गोरेगाव (पूर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), येथे छापून रुम नं. १०३, कुणाल कुटीर बी बिल्डींग, नवघर रोड, हनुमान मदिराजवळ, भाईंदर (पूर्व), जि. ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिद्ध केले. संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहील, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षच्या आधील राहतील. (या वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध होणाऱ्या बातम्या / लेख / जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक, आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहिल.) भ्रमणध्वनी - ७४००००१४७४. Email : marathiekikaran2021@gmail.com

Printed , Published and Owned by **Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik**. Printed at **SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE - Gala No. 4, Near N.K. Industrial Estate, Near Pravasi Industrial Estate, Gate No.2, Goregaon (E), Mumbai 400 063, Maharashtra**, Published at Room No. 103, Kunal Kutir, B Building , Navghar Road, Near Hanuman Mandir, Bhayander (East) Dist - Thane, PinCode 401 105, Maharashtra. Editor : **Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik**, Mo.7400001474, Email Id : marathiekikaran2021@gmail.com